

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር አርባ ሦስት

በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት ውስጥ ያለውን የጥፋት ርኩሶት ምሳሌያዊነት መግለጥ

Jeff Pippenger

2024-01-07

የጳውሎስ መለያዎች የአረማዊቱን ሮም በ538 ዓመት የጳውሎስናው ኅይል ወደ ሥልጣን እንዳይወጣ የከለከለው ኅይል እንደሆነ ሲያመለክት፣ ይህም ዊልያም ሚሊር በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ “የዕለቱ” የተባለው አረማዊነትን እንደሚወክል እንዲገነዘብ ያደረገው ምስክርነት ሆነ። የዊልያም ሚሊር መዋቅር በሁለቱ አጥፊ ኅይሎች፣ በመጀመሪያ አረማዊነት ከዚያም ጳውሎስና ላይ የተመሠረተ ነበር። ይህን መዋቅር የሚደግፍ የሚሊር እጅግ አስፈላጊ ግኝት በ2 ተሰሎንቄ ምዕራፍ 2 ውስጥ ያለው የጳውሎስ ምስክርነት ነበር፤ በዚያ ጳውሎስ በአረማዊቱ ሮም የተፈጠረው በጳውሎስናው ላይ የነበረው እግድግግ፣ “የኃጢአት ሰው” በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ተቀምጦ ራሱን እግዚአብሔር መሆኑን እያሳየ እንዲቆም፣ እንዲወገድ እንደሚገባ ያሳያል።

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ አረማዊነትን የሚወክለው “ዘወትሩ” የተባለው ምልክት፣ በማጥፊያ መተላለፍም ሆነ በማጥፊያ አስጸያፊ ነገር ቢወክል፣ ሁልጊዜ በጳውሎስናው ምልክት ይከተላል። ነገር ግን ክርስቶስ፣ ከ66 እስከ 70 ዓ.ም. ባሉት ሦስት ዓመት ተኩል ውስጥ ስለ ተፈጸመው የኢየሩሳሌም ከበባና ጥፋት ለክርስቲያኖች በሰጠው ማስጠንቀቂያ፣ በኢየሩሳሌም የነበሩት ክርስቲያኖች ወዲያውኑ እንዲሸሹ ምልክት እንዲሆን “በነቢዩ ዳንኤል የተነገረውን የማጥፊያ አስጸያፊ ነገር” ጠቅሷል። ታሪክ ይህ ምልክት የጳውሎስናው ሮም ሳይሆን የአረማዊት ሮም መሆኑን ያሳያል። ታማኞች ከከበባውና ከጥፋቱ ለመዳን ከፈለጉ ይህን ምልክት ሊለዩት ይገባቸው ነበር። “በነቢዩ ዳንኤል የተነገረው የማጥፊያ አስጸያፊ ነገር” የአረማዊት ሮም ምልክት ነውን፣ ወይስ የጳውሎስናው ሮም?

ስለዚህ በነቢዩ ዳንኤል የተነገረውን የጥፋት ርኩሶት በቅዱስ ስፍራ ቆሞ በምታዩበት ጊዜ፣ (የሚያነብ ያስተውል፤) በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉት ወደ ተራሮች ይሸሹ፤ በሰገነት ላይ ያለ ከቤቱ ማንኛውንም ነገር ለማውጣት አይውረድ፤ በእርሻም ያለ ልብሱን ለመውሰድ ወደ ኋላ አይመለስ። በዚያም ወራት የፀነሱትና የሚያጠቡት ወደላቸው! ነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት ወይም በሰገነት እንዳይሆን ጸልዩ፤ በዚያን ጊዜ ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ እስከ አሁን ያልሆነ፣ ወደፊትም የማይሆን ታላቅ መከራ ይሆናል። እነዚያም ወራት ባይከረከሩ ኖሮ፣ ማንም ሥጋ ባልዳነም ነበር፤ ነገር ግን ስለ ምርጫ እነዚያ ወራት ይከረከራሉ። ማቴዎስ 24:15-22።

እህት ዋይት ይህ ማስጠንቀቂያ እ.ኤ.አ. ከ66 እስከ 70 ባሉት ዓመታት በኢየሩሳሌም ጥፋት ታሪክ ውስጥ እንዴት እንደ ተፈጸመ ትገልጻለች፤ እንዲሁም ባንዲራው ወይም የሮማውያን ሠራዊት ዐርማ በኢየሩሳሌም ውስጥ ገና ለነበሩት ክርስቲያኖች እንዲሸሹ ምልክቱ እንደ ነበረ ትለያለች። እንግዲህ፣ “በነቢዩ ዳንኤል የተነገረው የጥፋት ርኩሶት” አረማዊት ሮም ነበረችን፣ ወይስ ሚሊር የትርጓሜ መዋቅሩን እንደ መሠረተበት የጳውሎስናው ሮም ነበረች?

ዊልያም ሚሊር የሮምን ሁለቱን መገለጫዎች (አረማዊ በመጀመሪያ፣ ከዚያም ጳውሎስናው) እንዲረዳ ተመርቶ ነበር፤ ነገር ግን እርሱ በኖረበት ታሪክ ምክንያት ሁለቱንም መንግሥታት እንደ አንድ መንግሥት ለመመልከት ተገድዶ ነበር። እና እርግጥ ነው፣ እነርሱ አንድ መንግሥት ናቸው፤ ሆኖም ደግሞ ሁለት ተከታታይ መንግሥታትን ይወክላሉ። ሚሊር በ1798 የነበረው ትንቢታዊ ታሪክ ምክንያት ሮምን በዋነኝነት እንደ አንድ መንግሥት ማቅረብ ነበረበት። በ1798 ሚሊር የክርስቶስ ሁለተኛ ምጽአት በግምት ሃያ አምስት ዓመታት ወደፊት እንዳለ ያምን ነበር። ጳውሎስናው ሮም በ1798 ገዳይ ቁስል እንደተቀበለች ሙሉ በሙሉ ያውቅ ነበር።

ለሚለር ጳጳሳዊ ሮምን የሚከተሉ ሌሎች ምድራዊ መንግሥታት አልነበሩም፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ሊመለስ በቅርብ ነበር።

በሚለር የነበረበት የታሪክ ሂደት ውስጥ፣ የዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ያለው ምስል አራት ምድራዊ መንግሥታትን እንደሚወክል ተረድቶ ነበር፤ ምክንያቱም ዳንኤል የመሰከረው ይህንን ነበር።

አራተኛውም መንግሥት እንደ ብረት የበረታ ይሆናል፤ ብረት ሁሉን ነገር ስለሚሰብርና ስለሚያሸንፍ፤ እነዚህንም ሁሉ እንደሚሰብር ብረት ሁሉን ይሰብራል ያደቃቸውማል። እግሮቹንና ጣቶቹንም ከሸክላ ሠሪ ጭቃ ከፊሉን፣ ከብረትም ከፊሉን እንዳየህ፣ መንግሥቱ የተከፈለ ይሆናል፤ ነገር ግን ብረቱን ከጭቃ ጋር ተቀላቅሎ እንዳየህ መጠን ከብረቱ ብርታት በውስጡ ይኖራል። ዳንኤል 2:40፣ 41።

ሚለር አራት መንግሥታት ብቻ እንዳሉ ተረድቶ ነበር፤ አራተኛውና የመጨረሻውም መንግሥት ሮም እንደሆነ ያውቅ ነበር፤ ይህም ከታሪክ መሠረት አረማዊቷ ሮም ከዚያም ጳጳሳዊቷ ሮም መሆናቸውን ያውቅ ነበር። ለሚለር አራተኛው መንግሥት፣ ከዳንኤል ቃል ጋር በሚስማማ መልኩ፣ “የተከፈለ” ነበር፤ ነገር ግን ለሚለር ይህ መከፈል የሮም መንግሥት ቃል በቃል እና መንፈሳዊ ገጽታዎች መካከል ያለን ልዩነት ብቻ ይወክል ነበር። እርሱ ትክክል ነበር፤ ነገር ግን ግንዛቤው ውስን ነበር።

ሚለር፣ የአረማዊቱና የጳጳሳዊቱ ሮም መከፋፈል ጳውሎስ እንዲለይ ለመግለጽ የተነሣበትን መከፋፈል ላይ የተመሠረተ መሆኑን አላየም። ጳውሎስ (እና የሐንስ መጥምቁ)፣ በመስቀል ዘመን ቃል በቃል ያለው ወደ መንፈሳዊ ሊሸጋገር እንዳለበት ገለጹ። ያን ግንዛቤ ሳይኖረው ሚለር፣ ሮም በመሠረቱ ሁለት ደረጃዎች ያሏት አንዲት መንግሥት መሆኗን ለመቀበል ተገደደ። እና እርግጥ ነው፣ እርሱ ትክክል ነበር (ነገር ግን ውስን ነበር)። መንፈሳዊ ሮም በቃል በቃል ባቢሎን እንደተወከለች ማየት አልቻለም፤ ምክንያቱም መንፈሳዊ ሮም (ጵጵስና) ደግሞ መንፈሳዊ ባቢሎን ናት።

በዳንኤል ሁለት ውስጥ ከተጠቀሱት አራቱ መንግሥታት የመጀመሪያው የሆነችው ትክክለኛይቱ ባቢሎን፣ የመጀመሪያው ሁልጊዜ የመጨረሻውን ስለሚወክል፣ አራተኛውን መንግሥት ትወክል ነበር። አረማዊቱ ሮም በባቢሎን ተወክላ ነበር፤ ነገር ግን አረማዊቱም ሮም ሆነች ባቢሎን መንፈሳዊቱን ሮም (ጳጳሳትነትን) ይወክሉ ነበር። ስለዚህ ጳጳሳትነት አምስተኛው መንግሥት ነበረች፣ እናም በባቢሎን ተወክላ ነበር። ይህም እኅት ዋይት ትክክለኛው እስራኤል በባቢሎን ለሰባ ዓመት የተማረከበትን ምርኮ፣ ከመንፈሳዊው እስራኤል በመንፈሳዊቱ ባቢሎን ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመት የተማረከበት ምርኮ ጋር የምታወዳድርበት መሠረታዊ ምክንያት ነው።

“በዚህ ረጅም ዘመን ያለ ምሕረት በቀጠለ ስደት ወቅት፣ በምድር ላይ ያላች የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን እንደ እስራኤል ልጆች በስደት ዘመን በባቢሎን ምርኮ ተይዘው እንደነበሩት በእውነት በምርኮ ውስጥ ነበረች።” Prophets and Kings, 714.

ስለዚህ ሚለር በበለጠ ልዩ ሁኔታ አረማዊቱን ሮምን የሚያመለክቱ ትንቢታዊ ፍጻሜዎችን ከጳጳሳዊ ሮም ጋር በመለዋወጥ ለመጠቀም ምንም ችግር አልነበረበትም። በቀጣይ ስንሄድ የዚህን ምሳሌዎች እናቀርባለን፤ ነገር ግን ሚለር አረማዊቱን ሮምና ጳጳሳዊቱን ሮም እንደ አንድ መንግሥት እንደተመለከተ ከተረዳን፣ ሚለር ኢየሱስ “በነቢዩ ዳንኤል የተነገረችውን የጥፋት ርኩሰት” እንደ አረማዊቱ ሮም ፍጻሜ በመጥቀስ ምንም ችግር ለምን እንዳልነበረበት መረዳት እንችላለን፤ በዚህ ጊዜም በዳንኤል መጽሐፍ ያለውን “የጥፋት ርኩሰት” አገላለጽ የጳጳሳዊ ሮም ምልክት እንደሆነ እየተረዳ ነበር። ሚለር ሦስቱን አጥፊ ኃይሎች ማየት አልቻለም፤ በዚህ ምክንያትም ትንቢታዊ መዋቅሩ ውሱን ነበር፣ ቢሆንም ትክክለኛ ነበር።

ነገር ግን በ66 ዓ.ም. አረማዊት ሮም የክርስቶስን ትንቢታዊ ቃል በመፈጸም ሰንደቆቿን በቤተ መቅደሱ ቅዱስ አደባባዮች ውስጥ ባቆመችበት ጊዜ የ66 ዓ.ም. ታሪካዊ ፍጻሜ ያሳየውን ይህን ልዩነት እንዴት ልንረዳው

ይገባናል? “በነቢዩ ዳንኤል የተነገረው የጥፋት ርኩሶት” የአረማዊት ሮም ምልክት ነውን ወይስ የጳጳሳዊት ሮም? ሁለት ሳይሆን ሦስት አጥፊ ኃይሎች እንዳሉ ሲገነዘቡ ለዚያ ችግር መልሱ እጅግ ቀላል ነው። ስለ ኢየሩሳሌም ጥፋት የክርስቶስ ትንቢት ፍጻሜ የሰጠችውን የእህት ዋይት ማብራሪያ በመጀመሪያ ልንጀምር ይገባናል።

“በአይሁድ ክርስቶስን መስቀላቸው ውስጥ የኢየሩሳሌም ጥፋት ተካትቶ ነበር። በቀራንዮ ላይ የፈሰሰው ደም በዚህ ዓለምና በሚመጣውም ዓለም ወደ ጥፋት ያሰጠማቸው ሸክም ነበር። እንዲሁም በታላቁ የመጨረሻ ቀን፣ ፍርድ በእግዚአብሔር ጸጋ እምቢ ባሉት ላይ በሚወርድበት ጊዜ ይሆናል። ክርስቶስ፣ ለእነርሱ የመሰናከያ ዐለት የሆነው፣ በዚያን ጊዜ የሚበቀል ተራራ ሆኖ ይገለጥላቸዋል። የፊቱ ክብር፣ ለጻድቃን ሕይወት የሆነው፣ ለክፉዎች የሚበላ እሳት ይሆናል። ኃጢአተኛው በተጣለ ፍቅርና በተናቀ ጸጋ ምክንያት ይጠፋል።”

“በብዙ ምሳሌዎች በተደጋጋሚ ማስጠንቀቂያዎች፣ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ልጅ በመከልከላቸው ለአይሁድ የሚደርሰው ውጤት ምን እንደሚሆን አሳዩ። በእነዚህ ቃላት እርሱ በየዘመኑ እርሱን እንደ አዳኛቸው ለመቀበል የማይፈቅዱትን ሁሉ ይናገር ነበር። ማንኛውም ማስጠንቀቂያ ለእነርሱ ነው። የተረከሰው ቤተ መቅደስ፣ የማይታዘዘው ልጅ፣ ሐሰተኞቹ አትክልተኞች፣ ንቀት ያላቸው ሠሪዎች፣ በእያንዳንዱ ኃጢአተኛ ልምድ ውስጥ ተመሳሳይ ነገር አላቸው። ካልተጸጸተ፣ እነዚያ አስቀድመው ያመለከቱት ፍርድ የእርሱ ይሆናል።” The Desire of Ages, 600.

ጳውሎስ ከቃል በቃል ከሆነው ወደ መንፈሳዊው የተደረገውን ሽግግር ሲገልጽ፣ ይህ በመስቀሉ ዘመን እንደ ተፈጸመ ያመለክታል፤ እንዲሁም የኢየሩሳሌም ጥፋት ከመስቀሉ ጋር በቀጥታ እንደ ተያያዘ ልብ ሊባል ይገባል። በመጀመሪያ በቃል በቃል ባቢሎን የተፈጸመው የቃል በቃል ኢየሩሳሌም ጥፋት፣ ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ስለሚወክል፣ በመጨረሻ ጊዜ በቃል በቃል ሮም ተፈጸመ። በአሕዛብ ኃይል ባቢሎን የጀመረው የመቅደሱና የሠራዊቱ መረገጥ፣ በአሕዛብ ኃይል ሮም ተፈጸመ።

መንፈሳዊቱ ኢየሩሳሌም መንፈሳዊ መረገጥ በጳጳሳዊት ሮም ተፈጽሞ ነበር፤ እነዚህም ሁለቱ የመረገጥ ዘመናት (ቃል በቃልና መንፈሳዊ) በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ በሦስተኛው የማጥፋት ኃይል የሚፈጸመውን መረገጥ ይመስላሉ፤ ይህም በሮም አነጋገር ዘመናዊት ሮም ተብሎ ይጠራል።

እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚያሳድዱ ሦስት የማጥፋት ኃይሎች አሉ። የአረማዊነት ዘንዶ፣ ከዚያም የካቶሊክነት የባሕር አውሬ፣ ከዚያም የአሜሪካ የምድር አውሬ (ሐሰተኛው ነቢይ) ይከተላሉ። አረማዊነት በትክክለኛው እስራኤል ላይ እየረገጡ ያሉ የተለያዩ አረማዊ ኃይሎች ተወክሎ ነበር። ከዚያም ጳውሎስ ከ538 እስከ 1798 ባሉት አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት መንፈሳዊውን እስራኤል ረገጠ። የዘንዶው፣ የአውሬውና የሐሰተኛው ነቢይ ሶስት-እጥፍ ኅብረት ዘመናዊቱ ሮም ናት፣ እርስዋም በእሁድ ሕግ ቀውስ “ሰዓት” ውስጥ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ደግሞ ትረግጣለች። የዘንዶው፣ የአውሬውና የሐሰተኛው ነቢይ እነዚህ ሦስት የማጥፋት ኃይሎች እንደ አረማዊቱ ሮም፣ እንደ ጳጳሳዊቱ ሮም፣ እና እንደ ዘመናዊቱ ሮም ደግሞ ተወክለዋል።

በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት መሠረት፣ ጣዖት አምልኮ የመጀመሪያዎቹ አራት ነገሥታት ነው፤ አምስተኛው ንጉሥ ጳውሎስ ነው፤ ስድስተኛው፣ ሰባተኛውና ስምንተኛውም ነገሥታት የዘመናዊቱ ሮም ሦስት እጥፍ ኅብረት ናቸው።

ሰባትም ነገሥታት አሉ፤ ከእነርሱ አምስቱ ወድቀዋል፣ አንዱም አለ፣ ሌላውም ገና አልመጣም፤ በሚመጣም ጊዜ ጥቂት ዘመን ሊቆይ ይገባዋል። ነበረም እንጂ የለም የተባለው አውሬ፣ እርሱ ራሱ ስምንተኛው ነው፣ ከሰባቱም ውስጥ ነው፣ ወደ ጥፋትም ይሄዳል። ራእይ 17፡10፡11።

በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት መሠረት፣ አረማዊነት ከትክክለኛው ባቢሎን እስከ ትክክለኛው ሮም ድረስ ያሉትን አራቱን መንግሥታት ሁሉ ያካትታል። መንፈሳዊ ባቢሎን ጽጵስናዊ ሥርዓት ናት (የወርቁ ራስ)፤ የዘንዶው፣ የአውሬው፣ እና የሐሰተኛው ነቢይ ሶስት-እጥፍ ኅብረት (ዘመናዊ ሮም) ደግሞ፣ በመንፈሳዊ ሜዳ-ፋርስ፣ በመንፈሳዊ ግሪክ፣ እና በመንፈሳዊ ሮም (ገዳይ ቍስሉ የተፈወሰለት) ሶስት-እጥፍ ኅብረት ይወከላል።

ኢየሱስ “በነቢዩ ዳንኤል የተነገረውን የጥፋት ርኩሶት” ሲጠቅስ፣ ክርስቲያኖች በእያንዳንዳቸው ከሦስቱ ሮማዎች ውስጥ ሊያውቁት የሚገባቸውን የተለየ “ምልክት” እየገለጸ ነበር። ጣዖታዊቱ ሮማ፣ የጳጳሳት ሮማ እና ዘመናዊቱ ሮማ ሁሉም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያሳድዳሉ። ያ ስደት በትንቢታዊ ምሳሌ መቅደሱንና ሠራዊቱን እንደሚረግጥ ተወክሏል። ኢየሱስ ለእያንዳንዱ ከእነዚያ ሦስት የስደት ዘመናት የዚያ ስደት መቅረብ ማስጠንቀቂያ ሰጥቶ ነበር። የሮማ ሥልጣን “ምልክት” በመቅደሱ ውስጥ በተቀመጠ ጊዜ፣ ከኢየሱስም ለመሸሽ ጊዜው ደርሶ ነበር። ኢየሱስ “የጥፋት ርኩሶት” የሚለውን የዳንኤል አገላለጽ እንደ ምድራዊ ኃይል ምልክት ሳይሆን፣ ክርስቲያኖች ሊያውቁት የሚገባቸው ምልክት እንደሆነ በመጠቀም ነበር።

“ኢየሱስ ለሚያዳምጡት ደቀ መዛሙርት በካሃዲቱ እስራኤል ላይ ሊወርዱ ያሉትን ፍርዶች፣ በተለይም መሲሔን በመቃወማቸውና በመስቀላቸው ምክንያት ሊመጣባቸው ያለውን የበቀል ፍርድ ገለጸላቸው። አስፈሪውን መጨረሻ የሚቀድሙ የማያሻማ ምልክቶች ይታዩ ነበር። የሚፈራው ሰዓት በድንገትና በፍጥነት ይመጣ ነበር። እናም አዳኙ ተከታዮቹን እንዲህ ሲል አስጠነቀቃቸው፡- ‘እንግዲህ በነቢዩ ዳንኤል የተነገረውን የጥፋት ርኩሶት በቅዱስ ስፍራ ቆሞ ስታዩ፣ (አንባቢ ያስተውል።) በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ።’ ማቴዎስ 24:15, 16፤ ሉቃስ 21:20, 21። የሮማውያን ጣዖታዊ ሰንደቆች ከከተማይቱ ቅጥር በውጭ ጥቂት ፍርሎንግ የሚዘረጋው በቅዱሱ ስፍራ ላይ በሚቆሙበት ጊዜ፣ የክርስቶስ ተከታዮች በመሸሽ ደኅንነታቸውን ሊያገኙ ይገባ ነበር። የማስጠንቀቂያው ምልክት በሚታይበት ጊዜ፣ ለማምለጥ የሚፈልጉት ምንም መዘግየት ማድረግ የለባቸውም ነበር። በይሁዳ ምድር ሁሉ እንዲሁም በኢየሱሱም ራሷ ውስጥ፣ የመሸሻው ምልክት ወዲያውኑ መታዘዝ ነበረበት። በሰገነቱ ላይ የሚገኝ ሰው እጅግ ዋጋ ያላቸውን ንብረቶቹን ለማዳን እንኳ ወደ ቤቱ መውረድ የለበትም ነበር። በእርሻዎች ወይም በወይን በታዎች የሚሠሩ ሰዎችም በቀኑ ሙቀት ሥራ ላይ ሳሉ አውልቀው ያኖሩትን የውጭ ልብስ ለመውሰድ ለመመለስ ጊዜ መውሰድ የለባቸውም ነበር። በአጠቃላይ ጥፋት ውስጥ እንዳይጠመዱ አንድ አፍታ እንኳ ሊያቆሙ አይገባቸውም ነበር።” The Great Controversy, 25.

በዚያ ክፍል ውስጥ ሲስተር ዋይት “የጥፋት ርኩሶት” ብላ የምትለውን፣ “የማያሻማ ምልክት” እንደሆነ ትለያለች፤ ይህም በ“የሮማውያን ጣዖታዊ ሰንደቆች” የተወከለ ነበር፣ እነርሱም እነዚያን “በመቅደሱ ቅዱስ ስፍራ” ላይ አቆሙ። ኢየሱስ “የጥፋት ርኩሶትን” የአረማዊቱንም ሆነ የጳጳሳዊቱን ሮማ ኃይል ለመወከል አልተጠቀመበትም፣ ነገር ግን እንደ “ምልክት” ተጠቀመበት። “ምልክቱ” በቤተ መቅደሱ ቅዱስ ስፍራ ላይ ሲቆም፣ ክርስቲያኖች “በአጠቃላይ ጥፋቱ እንዳይካተቱ” ከኢየሱሱም መሸሽ ነበረባቸው። ሲስተር ዋይት በዚያው ክፍል በኋላ ይበልጥ በመቀጠል፣ ጥፋቱን የለዩቸው የክርስቶስ ትንቢት ከአንድ በላይ ፍጻሜ እንዳለው ትገልጻለች።

“አዳኙ በኢየሱሱም ላይ ስለሚደርሰው የፍርድ ቅጣት ጉብኝት የተናገረው ትንቢት ሌላ ፍጻሜ ይኖረዋል፤ ያ አስፈሪ ጥፋት ግን የዚያ ፍጻሜ ደካማ ጥላ ብቻ ነበር። በተመረጠችው ከተማ እጣ ፈንታ ውስጥ፣ የእግዚአብሔርን ምሕረት የገፋ እና ሕጉን የረገጠ ዓለም ፍርድ እንችላለን ማየት። ምድር በረጅሙ የወንጀል ዘመናት ውስጥ ያደቻቸው የሰው ልጅ መከራ መዝገቦች ጨለማ ናቸው። ልብ ይታመማል፣ አእምሮም በእነዚህን በማሰብ ይደክማል። የሰማይን ሥልጣን መጣል ያመጣቸው ውጤቶች አስፈሪ ነበሩ። ነገር ግን በወደፊት መገለጫቸው ውስጥ ከዚያ የበለጠ ጨለማ ያለው ትዕይንት ቀርቧል። የባለፈው ዘመን መዝገቦች—ረጅሙ የሁከት፣ የጭቆና፣ የአብዮት ሰልፍ፣ “የተዋጋውም ጦርነት ... በተቀላቀለ ድምፅና በደም የተጠቀለሉ ልብሶች” (ኢሳይያስ 9፡5) ምንድር ናቸው?—በዚያ ቀን

የእግዚአብሔር የሚገድብ መንፈስ ከጎጧአተኞች ሙሉ በሙሉ በሚወሰድበት ጊዜ፣ የሰው ልብ ፍላጎትና የሰይጣን ቍጣ ፍንዳታ እንዳይፈነዳ ከእንግዲህ በኋላ የማይቆጣጠርበት ጊዜ፣ ከዚያ ቀን ሽብር ጋር ሲነጻጸር? ዓለም በዚያን ጊዜ የሰይጣንን አገዛዝ ውጤቶች ከዚህ በፊት በማታውቀው መንገድ ታያለች።”

“ነገር ግን በዚያ ቀን፣ በኢየሱሳም ጥፋት ዘመን እንደ ሆነው ሁሉ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ ይድናል፤ በሕያዋን መካከል ተጽፎ የሚገኝ ሁሉ ይድናል። ኢሳይያስ 4፡3። ክርስቶስ ታማኞቹን ወደ ራሱ ለመሰብሰብ ሁለተኛ ጊዜ እንደሚመጣ አስታውቋል፤ “በዚያን ጊዜም የምድር ነገዶች ሁሉ ያለቅሳሉ፤ የሰው ልጅንም በሰማይ ደመናት ላይ በኃይልና በታላቅ ክብር ሲመጣ ያያሉ። መላእክቱንም በታላቅ የመለከት ድምፅ ይልካል፤ እነርሱም ምርጫን ከአራቱ ነፋሳት፣ ከሰማይ ዳርቻ እስከ ሰማይ ዳርቻ ይሰበስባሉ።” ማቴዎስ 24፡30፣ 31። ከዚያም ወንጌልን የማይታዘዙ በአፍ እስትንፋስ ይጠፋሉ፣ በመምጣቱም ብርሃን ይጠፋ። 2 ተሰሎንቄ 2፡8። እንደ ጥንቱ እስራኤል ሁሉ ክፉዎች ራሳቸውን ያጠፋሉ፤ በኃጢአታቸው ይወድቃሉ። በኃጢአት ሕይወት ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ጋር ከመስማማት እጅግ ርቀው አድርገዋል፤ ተፈጥሯቸውም በክፋት እጅግ ተበላሽቶአል፤ ስለዚህ የክብሩ መገለጥ ለእነርሱ የሚበላ እሳት ሆኖባቸዋል።

“ሰዎች ክርስቶስ በቃሉ ያስተላለፈላቸውን ትምህርት እንዳይቆሉ ይጠንቀቁ። እርሱ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ ኢየሱሳም ጥፋት ሲያስጠነቅቃቸው፣ እንዲያመልጡ የሚያስችላቸውን የሚቀርበውን ጥፋት ምልክት እንደሰጣቸው፣ እንዲሁም ዓለምን ስለ መጨረሻው ጥፋት ቀን አስጠንቅቆአል፤ መቅረቡንም የሚያመለክቱ ምልክቶች ሰጥቶአል። ይህም የሚፈልጉ ሁሉ ከሚመጣው ቁጣ እንዲሸኙ ነው። ኢየሱስ እንዲህ ሲል ያስታውቃል፡- ‘በፀሐይም በጨረቃም በከዋክብትም ምልክቶች ይሆናሉ፤ በምድርም ላይ የአሕዛብ ጭንቀት ይሆናል።’ ሉቃስ 21፡25፤ ማቴዎስ 24፡29፤ ማርቆስ 13፡24-26፤ ራእይ 6፡12-17። እነዚህን የመምጣቱን ቅድመ ማስታወቂያዎች የሚያዩ ሰዎች ‘በሮች ዘንድ እንኳ እንደቀረበ ያውቁ።’ ማቴዎስ 24፡33። ‘እንግዲህ ተገ’ የማስጠንቀቂያው ቃል ነው። ማርቆስ 13፡35። ማስጠንቀቂያውን የሚሰሙ ሰዎች ያ ቀን ሳያውቁ እንዲደርስባቸው በጨለማ ውስጥ አይቀሩም። ነገር ግን ለማይተጉት ‘የጌታ ቀን በሌሊት እንደ ሌባ እንዲሁ ይመጣል።’ 1 ተሰሎንቄ 5፡2-5።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 36, 37.

እህት ዋይት እነዚህን ቃላት በጻፈችበት ጊዜ፣ የኢየሱሳም ጥፋት ወደፊት ገና የሚፈጸም ፍጻሜ ነበረው። በዓለም መጨረሻ በዘመናዊት ሮም (ዘንዶው፣ አውሬውና ሐሰተኛው ነቢይ) ላይ የሚፈጸመው የበቀል ፍርድ፣ የመንፈሳዊት ባቢሎን የመጨረሻ ውድቀትን ይወክላል፤ ነገር ግን መንፈሳዊት ባቢሎን (ጳጳሳዊ ሥርዓቱ) አስቀድሞ በ1798 አንድ ጊዜ ወድቃ ነበር። የኢየሱሳም ጥፋት በክህደት ላይ በቆመች ቤተ ክርስቲያን ላይ የእግዚአብሔርን የበቀል ፍርድ ይወክላል።

ከ 66 ዓ.ም. እስከ 70 ዓ.ም. ባሉት ሦስት ዓመት ተኩል ውስጥ የኢየሱሳም ጥፋት፣ በዓለም መጨረሻ በዘመናዊቷ ሮም (ዘንዶው፣ አውሬው እና ሐሰተኛው ነቢይ) ላይ የሚመጣውን የእግዚአብሔር የበቀል ፍርድ ጥፋት ያመለክታል። ከ 66 ዓ.ም. እስከ 70 ዓ.ም. ድረስ በአረማዊነት የተፈጸመው የኢየሱሳም ከበባና ጥፋት በትክክል ሦስት ዓመት ተኩል ቆይቷል።

በጳጳሳዊነት የተፈጸመው የመንፈሳዊቱ ኢየሱሳም ከበባና ጥፋት ከ538 እስከ 1798 ድረስ ሦስት ዓመት ተኩል ትንቢታዊ ዓመታት ቆይቷል። እነዚያ ሁለት ምሳሌዎች በዘመናዊቷ ሮም የሚመጣው የእሁድ ሕግ ቀውስ “ሰዓት” ውስጥ የሚፈጸመውን የኢየሱሳም ከበባና ጥፋት ይወክላሉ። ከሦስቱ የኢየሱሳም ጥፋቶች የመጨረሻው በዳንኤል መጽሐፍ እንደተወከለው ይገለበጣል።

የዳንኤል መጽሐፍ ባቢሎን ኢየሱሳምን በመውረርና በማጥፋት ይጀምራል፤ በባቢሎንም ጥፋትና በኢየሱሳም ድል ይያበቃል። በእያንዳንዱ ከእነዚህ ሦስት ጦርነቶች ውስጥ፣ ከሚመጣው ውጊያ እንዲሸኙ ለክርስቲያኖች የተሰጠ ምልክት ነበረ። በአ.ም. 66፣ አረማዊቱ ሮም ሠራዊት የራሳቸውን ዓርማዎች (የጦርነት ባንዲራዎቻቸውን) በመቅደሱ ቅዱስ ስፍራ ላይ ሲያቆሙ ነበር። በ538 ዓመት ግን፣ በዚያ ዓመት በአርሌዓን

ምክር ቤት የእሑድ ሕግ ባወጣ ጊዜ፣ “የኃጢአት ሰው” ተገለጠ፤ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ (ማለትም በክርስቲያናዊ ቤተ ክርስቲያን) ተቀምጦ፣ ራሱን እግዚአብሔር እንደሆነ እያሳየ ነበር። የእሑድ ማስከበር ጳጳሳዊ ሥርዓቱ በክርስቲያናዊው ዓለም ላይ ሥልጣናቸው ማረጋገጫ እንደሆነ የሚለየው ነው፤ ምክንያቱም ለእሑድ አምልኮ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ምንም ድጋፍ እንደሌለ ይከራከራሉ (በትክክልም)፤ እናም እሑድን በክርስትና ውስጥ የአምልኮ ቀን አድርገው መመሥረታቸው የአረማዊ ልማዶቻቸውና ሥርዓቶቻቸው ሥልጣን ከመጽሐፍ ቅዱስ በላይ መሆኑ ማስረጃ ነው።

በ538 ዓመት ክርስቲያኖች ከሮማ ቤተ ክርስቲያን መለዩት ይገባቸው ነበር፤ ይህም ብቻ እውነተኛ ክርስቲያናዊ ቤተ ክርስቲያን ስላልነበረች አይደለም፤ የጳጳሳዊ ሥልጣን ምልክት በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ቅዱስ ስፍራ ውስጥ ተቀምጦ ስለነበረም ነው። እህት ዋይት የዚያን ታሪክ የመለዩት ሂደት ትገልጻለች፤ ይህም የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት ወደ ምድረ በዳ የሸሸችበትን ዘመን ጀመረ።

“ነገር ግን በብርሃን አለቃና በጨለማ አለቃ መካከል አንድነት የለም፤ በተከታዮቻቸውም መካከል አንድነት ሊኖር አይችልም። ክርስቲያኖች ከአረማዊነት በከፊል ብቻ ከተለወጡ ጋር ለመተባበር በተስማሙ ጊዜ፣ ከእውነት ይበልጥ ይበልጥ የሚያርቅ መንገድ ውስጥ ገቡ። ሰይጣን እጅግ ብዙ የክርስቶስ ተከታዮችን ማታለል እንደቻለ በመሆኑ ደስ አለው። ከዚያም ኃይሉን በእነዚህ ላይ ይበልጥ አጠናክሮ አዋለ፣ ለእግዚአብሔርም ታማኝ ሆነው የቀሩትን እንዲያሳድዱ አነሣሣቸው። እውነተኛውን ክርስቲያናዊ እምነት እንዴት መቃወም እንደሚገባ አንድም ሰው እንደ እነዚያ ቀድሞ ጠባቂዎቹ ነበሩ ያሉት አልተረዱትም፤ እነዚህም ከእምነት የራቁ ክርስቲያኖች፣ ከእነዚያ በከፊል አረማዊ ባልንጀሮቻቸው ጋር ተባብረው፣ ጦርነታቸውን በክርስቶስ ትምህርቶች እጅግ መሠረታዊ ባህርያት ላይ አቀኑ።”

እነዚያ ታማኝ ሊሆኑ የሚፈልጉ ሰዎች በካህናዊ ልብስ ተሸፍነው ወደ ቤተ ክርስቲያን የገቡትን ማታለያዎችና አስጸያፊ ነገሮች በመቃወም ጽኑ ሆነው ለመቆም የከፋ ትግል አስፈላጊ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ እንደ እምነት መመዘኛ አልተቀበለም ነበር። የሃይማኖት ነፃነት ትምህርት መናፍቅነት ተብሎ ይጠራ ነበር፤ የዚያም ደጋፊዎች ይጠሉና ይገለሉ ነበር።

«ከረዥምና ከባድ ግጭት በኋላ፣ ታማኞቹ ጥቂቶች ያ ከእምነት የወደቀች ቤተ ክርስቲያን ከሐሰትና ከጣዖት አምልኮ ራሷን ለማለቀቅ አሁንም እንቢ ካለች፣ ከእርሷ ጋር ያለውን ማንኛውንም ኅብረት ለማፍረስ ወሰኑ። የእግዚአብሔርን ቃል ሊታዘዙ ከሚፈልጉ መለዩት ፍጹም አስፈላጊነት መሆኑን ተረዱ። ለራሳቸው ነፍሳት ጥፋት የሚያመጡ ስህተቶችን መታገሥ አልደፈሩም፤ የልጆቻቸውንና የልጅ ልጆቻቸውን እምነት አደጋ ላይ የሚጥል ምሳሌም ሊያቆሙ አልፈቀዱም። ሰላምንና አንድነትን ለማስጠበቅ ከእግዚአብሔር ታማኝነት ጋር የሚስማማ ማንኛውንም መተው ለማድረግ ዝግጁ ነበሩ፤ ነገር ግን መርህን በመሠዋት የሚገኝ ሰላም እንኳ እጅግ ውድ ዋጋ ተከፍሎ የተገዛ እንደሚሆን ተሰማቸው። አንድነት ሊገኝ የሚችለው በእውነትና በጽድቅ ላይ በመደራደር ብቻ ከሆነ፣ እንግዲህ ልዩነት ይሁን፣ ጦርነትም እንኳ ይሁን።» The Great Controversy, 45.

እነዚህን ሐሳቦች በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ እንቀጥላለን።

“ዘላለም በፊታችን ተዘርግታለች። መጋረጃው ሊገለጥ ቀርቶአል። እኛ ይህን ከባድና ኃላፊነት የተሞላበት ስፍራ የምንይዝ ሰዎች፣ በዙሪያችን ነፍሳት እየጠፉ ሳሉ፣ ራሳችንን የምናስደስት ምችትን የምንጠበቅበት ሆነን፣ ምን እያደረግን ነው? ስለ ምን እያሰብን ነው? ልባችን ፈጽሞ ደንድኖአልን? ለሌሎች መዳን የሚሆን ሥራ እንዳለብን ልንሰማ ወይም ልንረዳ አንችልምን? ወንድሞች ሆይ፣ ዓይን እያላችሁ የማታይ፣ ጀሮም እያላችሁ የማትሰሙ ወገኖች መካከል ናችሁን? እግዚአብሔር የፈቃዱን እውቀት የሰጣችሁ በከንቱ ነውን? ከማስጠንቀቂያ በኋላ ማስጠንቀቂያ የላከላችሁ በከንቱ ነውን? በምድር ላይ ሊመጣ ስላለው ነገር የዘላለም እውነት መግለጫዎችን ታምናላችሁን? የእግዚአብሔር ፍርዶች

በሕዝቡ ላይ እንደ ተንጠለጠሉ ታምናላችሁን? እናም አሁንም በምች ተቀምጣችሁ፣ ተንገላታችሁ፣ ግዴላሾች፣ ደስታን ወዳዶች ሆናችሁ ልትኖሩ ትችላላችሁን?”

አሁን ለእግዚአብሔር ሕዝብ ፍቅራቸውን በዓለም ላይ የሚያቆሙበት ወይም ሀብታቸውን በዚያ የሚያከማቹበት ጊዜ አይደለም። እንደ ቀደሙት ደቀ መዛሙርት እኛም በምድረ በዳና በብቸኛ ስፍራዎች መሸሸጊያ ለመፈለግ እንድንገደድ የምንሆንበት ጊዜ ከእኛ ሩቅ አይደለም። በሮማውያን ሠራዊት ኢየሩሳሌም መከበብ ለይሁዳ ክርስቲያኖች የመሸሸ ምልክት እንደነበረ፣ እንዲሁም በጳጳሳዊው ሰንበት አስገዳጅ አዋጅ ውስጥ አገራችን ሥልጣንን መውሰዷ ለእኛ ማስጠንቀቂያ ይሆናል። በዚያን ጊዜ ታላላቅ ከተሞችን ለመተው ጊዜው ይሆናል፤ ከዚያም ትንንሽ ከተሞችን ለመተው እንደ ዝግጅት፣ በተራሮች መካከል በተገለጹ ስፍራዎች ወዳሉ የተለዩ መኖሪያዎች። አሁንም በዚህ ስፍራ ውድ መኖሪያዎችን ከመፈለግ ይልቅ፣ ወደ ሚሻል አገር፣ ይህም ወደ ሰማያዊቱ እየተዘጋጀን ልንሆን ይገባል። ሀብታችንን ለራሳችን ደስታ ከማዋል ይልቅ፣ ቆጣቢነትን ማወቅ ልንማር ይገባናል። እግዚአብሔር ያበደረው ማንኛውም ተሰጥኦ ለዓለም ማስጠንቀቂያውን በመስጠት ለክብሩ ሊውል ይገባል። እግዚአብሔር በከተሞች ውስጥ አብረውት ለሚሠሩ ሰራተኞቹ የሚሠሩት ሥራ አለው። ተልእኮዎቻችን ሊደገፉ ይገባል፤ አዳዲስ ተልእኮዎችም ሊከፈቱ ይገባል። ይህን ሥራ በስኬት ለማስቀጠል ትንሽ ያልሆነ ወጪ ያስፈልጋል። ሕዝቡ ለዚህ ዘመን ያሉትን እውነቶች እንዲሰሙ የሚጋበዙባቸው የአምልኮ ቤቶች ያስፈልጋሉ። እግዚአብሔር ለመጋቢዎቹ ካፒታል አደራ የሰጣቸው ለዚህ እንግዲህ ዓላማ ነው። ይህ ሥራ እንዳይሰናከል ንብረታችሁ በዓለማዊ ንግዶች ውስጥ እንዳይታሰር። ሀብታችሁን ለእግዚአብሔር ሥራ ጥቅም እንድታውሉት ማስተዳደር በምትችሉበት ስፍራ አድርጉት። ሀብታችሁን ቀድሞ ወደ ሰማይ ላኩ።” ቴስቲሞኒያት፣ ቅጽ 5፣ 464።